

Глава втора.

УПРАВЛЕНИЕ И КОНТРОЛ НА ВЕТЕРИНАРНОМЕДИЦИНСКАТА ДЕЙНОСТ

Раздел i.

Органи за управление и контрол

Чл. 3. Министърът на земеделието и горите чрез Националната ветеринарномедицинска служба (НВМС) осъществява държавната политика в областта на ветеринарномедицинската дейност.

Чл. 4. (1) Националната ветеринарномедицинска служба е административна структура към министъра на земеделието и горите. Тя е официалната компетентна служба за управление, осъществяване и контрол на ветеринарномедицинската дейност.

(2) Структурата, съставът и функциите на НВМС се уреждат с устройствен правилник, приет от Министерския съвет.

Чл. 5. (1) Националната ветеринарномедицинска служба е юридическо лице със седалище в гр. София, чиято структура включва Централно управление и поделения, изградени съобразно административно-териториалното деление на страната.

(2) Поделенията на НВМС са регионални ветеринарномедицински служби (РВМС) и специализирани звена за наука, диагностика и контрол, всяко от които се ръководи от директор.

(3) Поделенията на НВМС не са юридически лица.

Чл. 6. Националната ветеринарномедицинска служба се ръководи и представлява от генерален директор, който е и главен ветеринарен санитарен инспектор.

Чл. 7. (1) Националната ветеринарномедицинска служба осъществява:

1. контрол по здравеопазване при:

а) отглеждане на животни;

б) добив и съхранение на зародишни продукти;

в) пускане на пазара, търговия, обмен и транспортиране на животни и зародишни продукти;

2. ветеринарно-санитарен контрол при производството, съхранението, пускането на пазара, търговията и транспортирането на суровини и храни от животински произход;

3. контрол при получаването и обезвреждането на странични животински продукти и продукти, получени от тях;

4. контрол за спазване на правилата за защита и хуманно отношение към животните;

5. контрол за безопасност на специфични растителни продукти, фуражни суровини, фуражни добавки, премикси и комбинирани фуражи;

6. контрол върху производството, внасянето, съхранението, търговията и употребата на ВМП;

7. граничен ветеринарномедицински контрол на обектите по т. 1 - 5;

8. лабораторна и научноизследователска дейност;

9. контрол на ветеринарномедицинската практика;

10. контрол на дезинфекцията, дезинсекцията, дератизацията и девастацията;

11. контрол върху пускането на пазара на генетично модифицирани организми като продукти или съставки на храни от животински произход, генетично модифицирани фуражи и фуражни добавки, както и ветеринарномедицински продукти, които се състоят или съдържат генетично модифицирани организми или комбинация от генетично модифицирани организми.

(2) В НВМС се водят публични регистри на:

1. животновъдните обекти;
  2. търговците на животни;
  3. търговците на зародишни продукти;
  4. търговците на странични животински продукти и продукти, получени от тях;
  5. обектите за добив, производство, преработка, съхранение, пакетиране и препакетиране на суровини и храни от животински произход, на обектите за търговия на едро с храни от животински произход, както и обекти за търговия на дребно, в които се предлагат само суровини и храни от животински произход, регистрирани по реда на Закона за храните;
  6. обектите за обезвреждане и преработване на странични животински продукти;
  7. лицата, получаващи пратки от суровини и храни от животински произход от държава - членка на Европейския съюз, наричана по-нататък "държава членка", предназначени за пускане на пазара и търговия, или лица, които по занятие разпределят такива пратки;
  8. лицата, които превозват животни, зародишни продукти, странични животински продукти и продукти, получени от тях, фуражи, фуражни добавки и премикси;
  9. обектите за събиране или карантиниране на животни;
  10. организациите, центровете и екипите за добив и съхранение на зародишни продукти;
  11. местата за почивка на животни по време на транспортиране;
  12. обектите, в които се осъществява ветеринарномедицинска практика, и ветеринарните лекари, работещи в тях;
  13. производителите на ВМП;
  14. лицензираните за употреба ВМП;
  15. търговците на едро с ВМП;
  16. ветеринарномедицинските аптеки;
  17. лицата, получили разрешение за провеждане на опити с животни;
  18. транспортните средства, с които се превозват животни, зародишни продукти, странични животински продукти и продукти, получени от тях, фуражи, фуражни добавки и премикси;
  19. лабораториите, осъществяващи ветеринарномедицинска дейност за целите на държавния контрол.
- (3) Регистрите по ал. 2 се публикуват на на Министерството на земеделието и горите.
- (4) Националната ветеринарномедицинска служба поддържа компютризирани системи за ветеринарномедицинска информация и издава бюлетин.
- (5) Националната ветеринарномедицинска служба издава специализирани списания.
- Чл. 8. (1) Контролът по чл. 7, ал. 1 се извършва от официални ветеринарни лекари, от инспектори и експерти.
- (2) Лицата по ал. 1 нямат право да извършват или да участват в дейности, които са обект на контрол от НВМС.
- Чл. 9. (1) Официалните ветеринарни лекари са служители на НВМС, назначени по служебно правоотношение и определени със заповед на генералния директор, които имат право да издават сертификати и други документи при търговия, обмен и изнасяне при спазване на изискванията по чл. 101 - 107, след извършване на:
1. контрол по здравеопазване на животните, хуманно отношение към тях и при получаване и обезвреждане на странични животински продукти;

2. ветеринарно-санитарен контрол;

3. граничен ветеринарномедицински контрол;

4. контрол по безопасност на фуражи, фуражни добавки и премикси.

(2) За официален ветеринарен лекар в едно от направленията на дейност по ал. 1 може да бъде определен лекар, който:

1. има най-малко три години практически опит в същото направление;

2. е преминал курс на обучение за дейността по т. 1.

(3) При издаване на документите по ал. 1 официалният ветеринарен лекар поставя личен щемпел по образец, утвърден от генералния директор на НВМС.

Чл. 10. (1) Органите на изпълнителната власт и местното самоуправление, обществените организации, физическите и юридическите лица са длъжни да оказват съдействие на служителите от НВМС при изпълнение на служебните им задължения.

(2) Редът и начините на взаимодействие между органите на НВМС и Министерството на вътрешните работи се уреждат с наредба на министъра на земеделието и горите и министъра на вътрешните работи.

Чл. 11. При възникване на опасност за здравето на хората и/или животните НВМС уведомява незабавно писмено министъра на земеделието и горите, министъра на здравеопазването, ръководителите на други заинтересовани ведомства и съответните органи на Европейската комисия и СОЗЖ.

Чл. 12. Ветеринарномедицинската дейност в Министерството на вътрешните работи, Министерството на отбраната и Министерството на транспорта се осъществява от ведомствени ветеринарномедицински звена в съответствие с този закон.

Раздел ii.

Финансиране на дейността на НВМС

Чл. 13. (1) Националната ветеринарномедицинска служба е второстепенен разпоредител с бюджетни кредити към министъра на земеделието и горите.

(2) Поделенията по чл. 5, ал. 2 са третостепенни разпоредители с бюджетни кредити.

Чл. 14. (1) Финансовите средства за дейността на НВМС се осигуряват ежегодно чрез бюджета на Министерството на земеделието и горите, както следва:

1. субсидия (трансфери) от републиканския бюджет;

2. собствени приходи на НВМС от:

а) лабораторна дейност;

б) контрол на ВМП, фуражи, фуражни добавки и премикси;

в) клиничен преглед на животни;

г) ветеринарно-санитарен контрол на животни, предназначени за клане, суровини и храни от животински произход, странични животински продукти и продукти, получени от тях;

д) граничен ветеринарномедицински контрол;

е) изпълнение на мониторингови програми;

ж) дезинфекция, дезинсекция, дератизация и девастация;

з) дезинфекция и дезинсекция на влизачи в страната превозни средства;

и) издаване на ветеринарномедицински и други документи, посочени в закона;

к) разработка на научноизследователски проекти, консултантска дейност и обучение;

л) дарения;

м) глоби и имуществени санкции, наложени с наказателни постановления, издадени за

нарушения по този закон, както и за нарушения по Закона за храните, когато те са установени от органите на държавния ветеринарно-санитарен контрол;

н) други източници.

(2) При осъществяване на дейностите по ал. 1, т. 2, букви "а" - "и" НВМС събира такси в размер, определен с тарифа, одобрена от Министерския съвет.

Чл. 15. Финансовите средства по чл. 14 се разходват за:

1. изпълнение на мерките срещу болестите, включени в държавната профилактична програма и списъка по чл. 118, ал. 1;
2. обезщетение на собствениците на животни;
3. оборудване на лаборатории за диагностика, за изследвания на зародишни продукти, за контрол на суровини и храни от животински произход, ВМП, фуражи, фуражни добавки и премикси;
4. изпълнение на мониторингови програми;
5. разработване и изпълнение на научноизследователски проекти, консултантска дейност и обучение;
6. създаване и поддържане на регистрите по чл. 7, ал. 2;
7. създаване и поддържане на компютризирани системи за ветеринарномедицинска информация;
8. обезпечаване контролната дейност на НВМС;
9. дезинфекция, дезинсекция, дератизация и девастация;
10. издателска и просветна дейност;
11. изпълнение на програми за обучение на служителите на НВМС;
12. членство на НВМС в международни организации и участие в международни мероприятия, програми и договори;
13. стипендии на редовни докторанти за придобиване на образователна и научна степен "доктор" по реда на Закона за висшето образование;
14. участия в международни и национални междулабораторни тествания;
15. други разходи.

Чл. 16. В случаите на масови епизоотии необходимите средства за прилагане на мерките срещу болестите, включени в държавната профилактична програма и списъка по чл. 118, ал. 1, се осигуряват допълнително от бюджетните средства, предвидени за предотвратяване и ликвидиране на последиците от кризи.